

בני אבנס

בין אדריכלות למבנה בית פרטי בשרון

מיס ואן דר רו הוכיח כבר שאדריכלות טובה אינה עושה בהכרח בנין טוב. מרבית המבנים שתכנן עוררו בזמנם מחלוקת, בעיקר בשל ה"חסכנות" בפרטים שאפיינה אותם. מרביתם הפגינו מצד אחד שקיפות המאפשרת למתבונן מבחוץ לחוות את תבונת המבנה, ומצד שני - חללים מופשטים המשדרים באופן מופגן אנונימיות.

הבית המוצג כאן, נחשב בעיני בעליו כבית אידיאלי, והוא אינו משדר כלפי הסביבה צעקנות מיותרת. בשל כך הוא אינו נכנס לדיכטומיה הבעייתית הזו. אולם, משהו בצורך הכמעט אובססיבי, להימנע מ"קישוטיזם מיותר" וליצור חלל נקי מכל פרט "ביתי" מקובל - צבעים, רהיטים, דלתות ומקרר - עלול לעורר מחלוקת אצל רבים.

יחד עם זה, יש בהתרסה המופגנת הזו מידה לא מבוטלת של תעוזה. במצב שבו הפרט עומד במרכז הבמה, האדריכלות חשופה לביקורת: חומרי הבנייה, החיבור המוקפד ביניהם והמקצב המבני. בתוך כך ראויים לתשומת לב - מדרגות המתכת הניצבות כפסל סביבתי בתוך תיבת זכוכית, רצפת הבטון המוחלק, ופרטי הנגרות המוסווים בקירות ואינם מבדילים בין ארונות לדלתות. כל אלה מובלטים על ידי משחקי אור וצל ביום, באמצעות אור טבעי החודר דרך הרפפות, ובשעות החשיכה - באמצעות תאורה מתוכננת, המעניקה לכל פרט האדריכלות את תשומת הלב הראויה.

בית בשרון. חזיתות הכניסה - צפון (בעמוד זה) ומערב (בעמוד השמאלי).
אדריכל: פיצו קדם.
צילומים: איציק מרום.

אדריכל: פיצו קדם